

KUIFJE

32 KLEUR-BLADZIJDEN

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 50 Cts

Nr 7

EINDELIJK SCHADUW !...

DE SNELSTE MAN TER WERELD!

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL VAN J. GRATON

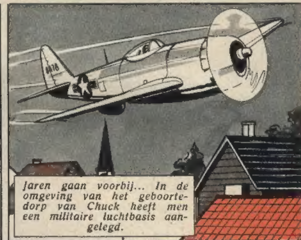

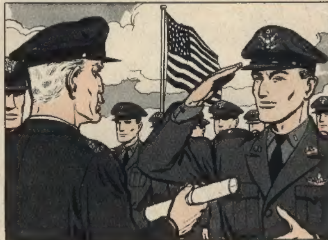

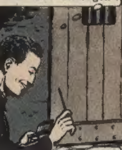

De gevechten boven het vasteland woeden in volle hevigheid.

Bij zijn negende opdracht wordt Chuck boven Frankrijk neergeschoten.

Dank zij de hulp van de Franse verzetsbeweging slaagt hij er in 's nachts Spanje te bereiken.

Hij wordt door een Spaanse patrouille verrast en in de gevangenis geworpen.

De cipiers hebben iets vergeten...
Zij hebben mijn ontsnappingszakje niet gevonden ! Ik zal hier niet uitdrogen !

Tot grote verwondering van de gevangene zijn de staven van zijn cel in koper! Met zijn zaagje heeft hij die gauw door !
Hier blijf ik geen uur meer zitten ! Leve de vrijheid !

Andere geallieerde gevangenen bevinden zich in de nabijgelegen cellen. Chuck haast zich, hen ook te bevrijden !
Kom mee jongens !

Yeager en zijn vrienden zwerven enkele tijd door Spanje. Dan worden ze door de Engelsen opgepikt en naar Groot Brittannië overgebracht.
Chuck herneemt z'n dienst en bij het einde van de oorlog telt hij dertien luchtoverwinningen.

Luitenant... Ho, ekskuseer... Kapitein, uw benoeming is aangekomen!

Na de oorlog wordt Chuck instrukteur, maar dit beroep is veel te « burgerlijk » naar zijn zin. Hij wordt proefpiloot...
PN-480
Chuck Yeager zal dat nieuw toestel invliegen... Hij is werkelijk een van onze beste proefpiloten !

DX 4 aan de kontroletoren... DX 4 aan de kontroletoren... Ik vraag de baan voor een « belly landing ».
CHUCK
O.K., DX 4... Vooruit, en veel geluk !

Een « belly landing » is een landing op de buik, met ingetrokken wielen. Chuck haalt de stuurstang over...
PN-480

Deze maal is de proef prachtig geslaagd ! Het vliegtuig heeft geen vuur gevat.
O.K. ! Nu is het jullie beurt, technici !
Kapitein, men ontbiedt u op de « afdeling personeel »...
PN-480

Eindelijk ! Dat is zeker in verband met mijn aanvraag aangaande de XS 1...
CHUCK
Heb je gevraagd om een proefvlucht te maken met de XS 1 ?... Maar dat is zelfmoord, kapitein !

Maar neen, wie heeft je dat wijsgemaakt ?...
De « Bell XS 1 » is een klein monster waarvan niemand de de reacties kan voorzien !

Kapitein Yeager wordt inderdaad aangeduid om een proefvlucht te maken met het « kleine monster » van de Bell-fabrieken. In october 1947 vliegt hij naar de basis van Muroc-Lake in Kalifornië.

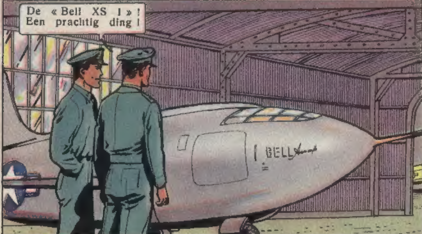

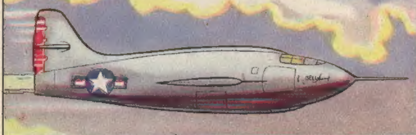

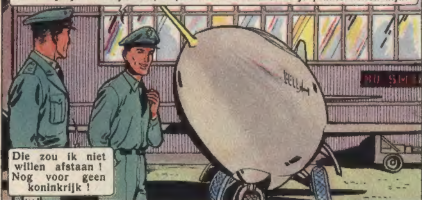

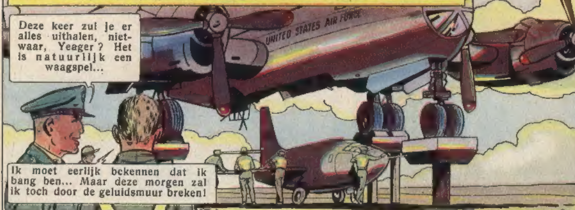

De « Bell XS 1 » (X betekent experimenteel, S supersonisch) was in de octobermaand van het jaar 1947 het snelste reaktievliegtuig ter wereld. De konstrukteurs weten nog niet welke zijn snelheidsgrens is. De vraag die gesteld wordt is de volgende : zal het niet ontploffen, wanneer het de geluidsmuur zal bereikt hebben ?... Er is maar één middel om het te weten : een proefvlucht !

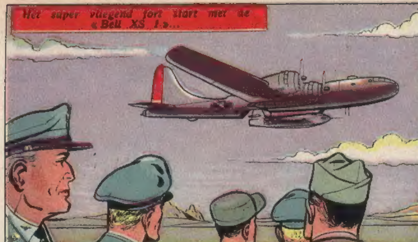

Enkele dagen gaan voorbij. Chuck heeft reeds enkele vluchten gemaakt met de XS 1, maar hij heeft zijn grote aanval nog niet ondernomen. Op 14 october 1947...

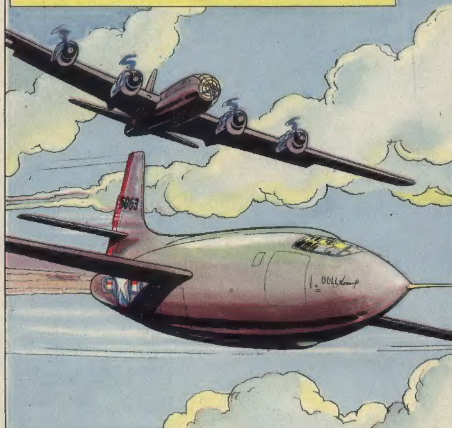

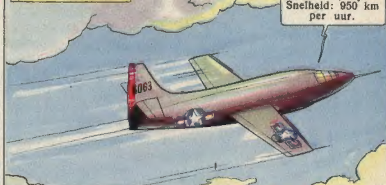

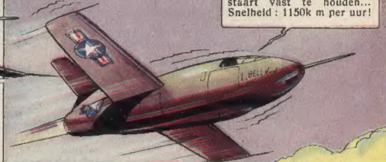

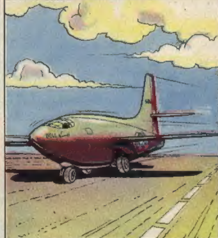

De volgende week : MIJNHEER MUS IN AFRIKA.

Einde

ONDER ONS VERMA

BLIJF KALM!

JONGENS, die er van dromen, later piloot te worden, moeten volgend echt gebeurd verhaal aandachtig lezen:

Enkele dagen geleden vertrok een passagiersvliegtuig op de luchthaven van Rome naar Brussel. Toen de machine amper een uur gevlogen had, verloor ze boven Lombardije een motor. Kort daarop, viel de tweede motor aan dezelfde kant ook uit. Er bleven slechts twee motoren over op de vier en het vliegtuig had twee en veertig passagiers en zes bemanningsleden aan boord!

Maar de piloot bleef koelbloedig. Dank zij zijn koelbloedigheid, en zijn handigheid, slaagde hij er in zijn toestel terug te brengen naar het vertrekpunt en te landen zonder grote schade.

Deze piloot heeft een schitterende les gegeven in zelfvertrouwen en koelbloedigheid aan alle jongens én meisjes, die zo gemakkelijk het hoofd verliezen wanneer er zich het kleinste incidentje voordoet in de loop van een alledaagse dag!

Wanneer wij een tegenslag te verduren krijgen, dan moeten wij het hoofd koel houden, en niet op hol slaan, maar integendeel ons de vraag stellen « Hoe geraken wij uit deze moeilijke situatie zonder kleerscheuren? »

Kuifje

KUIFJE's CLUB TE DJAKARTA

THE *Kian Gie, Dj. Hang* Lekir II, 95, Blok H, Kebajoran Baru, Djakarta (Indonesia) schrijft mij dat hij « Kuifje » buitengewoon mooi vindt, en zijn schoolmakkers er voor vechten als hij enkele nummers mee naar school neemt. Hij betreurt het dat hij ginder ver in Indonesia geen Kuifje's punten kan verzamelen, want de produkten waar de Kuifje's bons op afgedrukt zijn, zijn ginder eerder zeldzaam. In Djakarta zijn behoorlijk veel abonnees op *Kuifje*, deelt hij ons mede, en onze vriend besluit dan ook voor die Kuifjeslezers een klub te stichten. Kuifjeslezers uit Djakarta en omgeving, worden vriendelijk verzocht zich in verbinding te stellen met The Kian Gie. Ik zie met belangstelling uit naar nieuws uit Djakarta!

WENSEN

IK kreeg uit alle werelddelen beste wensen van Kuifjeslezers en o.a. ook van *Jantje Lie, Perniaglaan, 125, Bogau (Indonesia)*.

MEDEWERKING

Raymond Gravensteyn, van Hasselt, zou graag een paar korte stukjes schrijven voor « Kuifje ». Schrijf die maar gerust, Raymond, en stuur ze mij ter inzage. Indien uw korte stukjes goed zijn, zal ik er misschien een kunnen van opnemen in « Kuifje ».

EEN NIEUWE KUIFJE's FIETSCLUB TE JETTE

M*arcel de Meuter*, Ongenastraat, 13, Jette, zou een nieuwe Kuifje's fietsklub willen oprichten voor de Kuifjeslezers uit Jette. Jongen uit Jette, Ganshoren, Molenbeek en Koekelberg, die er voor voelen zich bij deze nieuwe klub aan te sluiten, stellen zich in verbinding met Marcel De Meuter (iedere dinsdag, donderdag en zaterdag na 16 uur).

EEN NIEUWE KUIFJE's KLUB IN DORDRECHT

T*onny van Wouwe*, Mauritsweg, 38 B, Dordrecht (Holland), schrijft mij dat hij in zijn stad een nieuwe Kuifje's klub wenst op te richten. Kuifjeslezers uit Dordrecht en omgeving worden verzocht zich in verbinding te stellen met Tonny.

De postbode wordt verwacht

G*eert Strobbe*, Koninklijk Atheneum, B.S.P. 8 B.S.D. zou graag willen korresponderen met een lezer uit Indonesia. Geert woont in Aken, zijn vader maakt deel uit van de Belgische bezettingstroepen in Duitsland. Men mag hem schrijven in het Nederlands of het Frans. Hij verzamelt postzegels en interesseert zich voor vreemde landen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DENK EVEN NA

TWEE tassen, de ene is met thee, de andere is met koffie tot op hetzelfde niveau gevuld. De tassen bevatten dus eenzelfde hoeveelheid vloeistof. Men schept nu een lepeltje thee in de tas met koffie, men roert het mengsel om en neemt een lepeltje van dit mengsel om in de tas met thee te gieten.

Vertel me nu eens of er minder koffie is in de tas met thee, dan thee in de tas met koffie.

DE ZONEN VAN LAMBIK

MODERNE BELEEFDHEID

Onderwijzer. — En Willem, als je nu eens in de tram zat, waarin iedere plaats bezet was en er kwam een dame binnen, wat zou je dan doen?

Willem. — Ik zou doen, alsof ik sliep. Net zoals vader...

ONDER DE LES

— Noem me eens vijf dingen waar melk inzit, vraagt de meester.

— Boter, zegt Keesje, kaas, en pap... en twee koeien.

OP SCHOOL

— Hoeveel vingers heb je, Jantje.

— Tien, meester.

— En als er nu eens drie afgaan?...

— Dan heb ik geen pianoles meer, meester!

(Joris Tielemans.)

HET PROBLEEM

Baas: Je bent slecht geschoren van morgen, jongen. Ik wil dat mijn bedienden er netjes uitzien.

Bediende: Ik laat mijn baard groeien, mijnheer de direkteur.

Baas: Zo? Welnu, laat hem dan groeien als je thuis bent, buiten de werkuren!

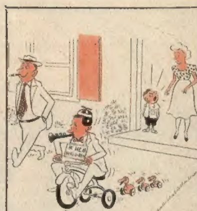
DE TEST VAN DE WEEK

Tijd voor alles, alles op z'n tijd

JE moet voor alles tijd hebben: voor je maaltijden, je studie, je ontspanning en ook voor je rust. Dit wil niet zeggen dat je altijd van het een naar het ander moet rennen, waarbij je je zenuwen onnodig op de proef stelt. Je hoeft ook niet overdreven langzaam te zijn. Doe alles met regelmaat, besteed aan iedere zaak de nodige tijd en je zult er wel bij varen. Neem niet te veel hooi op je vork, doe liever wat minder, maar dan tot in de puntjes! Antwoord op onze test met JA (3 punten), SOMS (1 punt) of NEEN (0 punten).

1. — **Heb je over het algemeen de tijd om te ontbijten vooraleer je naar school gaat?** . . . .
2. — **Leer je je lessen de vooravond en niet 's morgens vooraleer je naar de klas moet lopen?** . . . .
3. — **Heb je wel eens 10 minuten tijd om na te denken eer je je aan het werk zet?** ....
4. — **Meen je dat het onvoorzichtig is een werk tot later uit te stellen, daar je dan misschien in de onmogelijkheid bent het uit te voeren?** . . . .
5. — **Wanneer je je voorgenomen hebt iets op een bepaald uur te doen, hou je je dan ook daaraan?** . . . .
6. — **Sta je op tijd op zodat je geen kattenwasje moet doen?** . . . .
7. — **Je hebt exaam. Bereken je de tijd die je nodig hebt om je kladschrift netjes over te schrijven?** . . . .
8. — **Je krijgt een uur tijd om je werk te maken. Je oordeelt dat dit te weinig is, durf je dit ook zeggen om niet verplicht te zijn een knoeiwerk af te leveren?** . . . .
9. — **Breng je alles wat je ondernomen hebt tot goed einde?** . . . .
10. — **Ben je er van overtuigd dat je, door het goed organiseren van je werk, tijd kunt sparen en vergissingen uit de weg gaan?** . . . .

Totaal . . . .

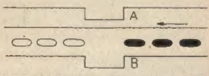
— Waarom moet oom als hij een weddingschap verliest altijd mijn speelgoed nemen om door de stad te rijden?

LANGS HET KANAAL

IK ken een smal kanaal waar slechts één schip kan doorvaren. Er is echter een bepaalde plaats die breder is en waar een schip kan liggen. (Zie tek. A.)

Op een dag kwam ik langs dit kanaal gewandeld en zag twee konvooien van drie schepen, die in tegenovergestelde richting voeren. (Zie tek. B.)

Welke manœuvres hebben zij uitgevoerd om elkaar te kruisen?

IEDERE AVOND?

KLEINE Jan was bij een tante op visite. 's Avonds plukte deze laatste een kip en kleine Jan zat daar met de grootste aandacht naar te kijken, tot hij plots zei:

— Tante, doe jij dat elke avond zo je kippen uitkleden als ze naar bed moeten gaan?

(August van Houtte, Brugge.)

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Tijdens een groepsvlucht ziet Garcia plotseling een eigenaardig verschijnsel en verlaat de formatie. Zijn toestel stort neer in het woud...

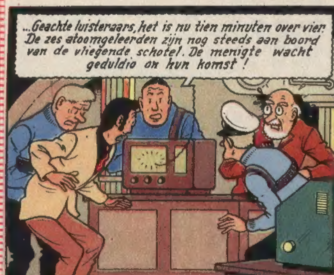

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De gezanten van Mars landen te Parijs. Terwijl zij gevierd worden, luisteren Petaritz en zijn handlangers, verscholen in een duikboot, naar de reportage. Zij wachten op het ogenblik dat de bom zal ontploffen...

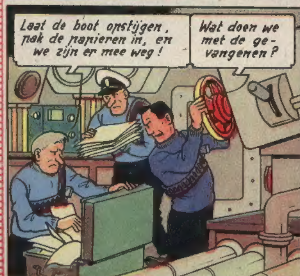

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier: LUC VARENNE!...

ENKELE GROTE FIGUREN UIT DE VOETBALWERELD

ALL onze voetbalploegen hebben de laatste en grote sprint ingezet naar de eerste plaats van de rangschikking en de titel van kampioen van België. Bovendien zijn er ook nog de interessante internationale voetbalmatchen. Het is daarom dat ik vandaag iets over enkele grote figuren uit de voetbalwereld wil vertellen. Naar het schijnt, zijn er in Europa gen doelwachters meer van de klasse van Planicka (Tsjech) of Debie (Belg). Men mag daarin echter niet overdrijven, want wat voorbij is, schijnt altijd veel mooier en veel beter dan hetgeen men op het huidige ogenblik heeft. Men mag echter wel zeggen, dat tijdens de matchen voor de oorlog gespeeld, de doelwachters een persoonlijker spel leverden. Tijdens de laatste matchen voor de wereldkampioenschappen in Zwitserland betwist, werd er geen buitengewoon knap goalkeeper opgemerkt. Allen waren ze echter knap, onze nationale Gernaye inbegrepen.

DE goalkeeper die, naar onze bescheiden mening, na de oorlog het meest van zich deed spreken, was de Engelsman Swift. Hij was de reus van de Engelse doelwachters. Hij stopte de « hoge ballen » met een lenigheid en een zwier die telkens weer verbaasden. Met de hand ontzette hij heel makkelijk een keihard schot. Hij was de sensatie van de na-oorlogse voetbalmatchen en de Britten betreurden zijn heengaan oprecht.

De Argentijn Ruggiero, de keeper met de lange, dikke snor was ook een grote figuur op het voetbalveld. Tijdens een internationale match op het sportterrein van Wembley amuseerde hij honderdduizend geestdriftige voetballiefhebbers, maar veroorzaakte de nederlaag van zijn eigen ploeg tegen Engeland. Jammer, want daarmee liet Argentinië de kans voorbij gaan de Engelse profs op eigen veld te verslaan twee jaar voor Hongarije, wie die eer te beurt viel. Je moet weten dat Argentinië, tijdens die match, leidde met 1 tegen 0 tot op tien minuten voor het einde van de wedstrijd. Ruggiero veroorloofde zich de weelde geen enkele Engelse bal door te laten. Het publiek was zodanig ingenomen met het spel van die Argentijnse doelwachter dat het er de nederlaag van z'n eigen (Britse) ploeg bijna door vergat. Toen liet de Argentijn zich vangen aan zijn eigen spel. Om te tonen wat hij kon, maakte hij een geweldige karpelsprong om een uitgaande bal terug op te vangen... Dat mislukte. Corner voor Engeland en... doel!

★

ALGEMEEN neemt men aan dat de Joegoslaaf Beara de beste doelwachter van het ogenblik is. Wij hebben er echter ook knappe, zo ondermeer Henri Meert van Anderlecht. We hebben ook François Daenen die, tijdens z'n matchen gespeeld te Wembley en te Glasgow, een grote populariteit verwierf. Henri Meert is echter een sterker, regelmatiger speler. Hij is meer all-round dan Daenen. Meert won voor ons een match tegen Italië op een nogal spektakulaire wijze. Hij was uitgelopen en gevallen en de Belgen vreesden reeds dat het Italiaanse schot zou « binnen zitten », maar Meert had de tegenwoordigheid van geest z'n arm uit te steken en... de bal terug te stoten!

★

ARMAND Seghers van Gantoise was ook een zeer knap keeper. Op 25 december 1953 was hij de doelwachter van onze Rode Duivels en speelde te Parijs tegen het Frans nationaal elftal. Alhoewel de Rode Duivels leidden met één tegen nul, waren de Fransen de sterksten. Tijdens de pauze hoorde ik de Fransen zeggen : Segers is de slechtste doelkeeper die de Belgen ooit op het veld hadden. Tijdens de tweede speelhelft was hij echter zo overweldigend dat de Fransen hun oordeel wijzigden en zegden : « Seghers is de beste keeper die we de laatste jaren te Parijs zagen! ». Seghers werd « de keeper met de pet » genoemd. Iedere keer hij uitliep verloor hij z'n mutsje... Seghers ging helaas niet op de ingeslagen weg voort.

★

BIJ de doelwachters van internationale klasse, kan men niet stilzwijgend aan de Hollander Kraak voorbij gaan. Kraak verdiende zijn naam dubbel en dwars! Jef Mermans weet daarover mee te spreken. Het gebeurde, geloof ik, in 1949, dat de Hollanders op 30 sekonden van het einde met 5 tegen 4 aan de leiding stonden. Toen floot de scheidsrechter penalty tegen het Hollands elftal en Jef Mermans kreeg de bal om naar het Hollands doel te schieten, maar... Kraak was er. Kraak was de ziel van het veld geweest tijdens de match, de muur waartegen bijna alle Belgische aanvallen waren gestrand. Mermans vroeg zich bezorgd af « hoe » hij zou schoppen? Ten slotte nam hij het kloek besluit « het op goed geluk af te doen en zonder dat fenomeen Kraak in de ogen te kijken ». Mermans sloot de ogen... schopte en... doel! Het was pas later dat Mermans me vertelde « hoe » hij gedoeld had!

KNAPPE DOELWACHTERS

RIK MEERT

FRANÇOIS DAENEN

ARMAND SEGHERS

LUC VARENNE VERTELT JE VOLGENDE WEEK NOG EEN EN ANDER OVER KNAPPE VOETBALLERS.

IHAROS
BESTE EUROPEES ATLEET

IEDER jaar vraagt men aan vijf en dertig bekende Europese sportjoernalisten welke naar hun mening, de meest verdienstelijke sportslui zijn van het afgelopen jaar. Het gaat hier om de atleten, renners, boksers, enz. welke zich in het voorbije jaar speciaal lieten opmerken. Natuurlijk zijn die vijf en dertig sportreporters het niet altijd eens maar ten slotte komt men toch tot een resultaat. Ziehier dan de rangschikking voor 1955 :

1. **IHAROS.** (Atletiek) 312
2. **MOENS.** (Atletiek) 180
3. **ANDERSON.** (Halter) 157
4. **L. BOBET.** (Wielrennen) ...... 134 ½
5. **MARCIANO.** (Bokssport) 132
6. **FANGIO.** (Autorennen) ...... 94 ½
7. **JOHNSON.** (Atletiek) 80
8. **CAMPBELL.** (Moto) .... 69 ½
9. **TRABERT.** (Tennis) .... 64 ½
10. **ERIKSSON.** (Schaatsen) 59

Wat bijzonder belangrijk is, is het feit dat het voor de derde maal een « loper » is die aan het hoofd van de lijst staat. Inderdaad. In 1953 was het Zatopek en in 1954 Banister. Dit bewijst dat de atletiek een basissport is. Het is de oudste sport ter wereld en ze wordt nog ieder jaar verbetert.

HOLLAND BOVEN!

IN de zwemsport praat Holland zijn woordje mee. Men heeft nu zo pas een nieuwe, veelbelovende zwemster ontdekt nl. Ada De Haan. Ze is nog maar pas veertien jaar en ze wist in een zwemkom van 25 meter een tijd van 2' 50" te halen over de tweehonderd meter schoolslag. Bravo voor Ada! Je moet weten dat de Hollandse kampioene Nelly Van Vliet er in 1947 2' 49" 2/10 over deed, de Hongaarse zwemkampioene Eva Novak had er in 1951 2' 48" 5/10 voor nodig. De prestatie van Ada is dus niet alleen schitterend maar ook veelbelovend!

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZO SPRAK ZARATHUSTRA

WANNEER een groot rijk zijn welvaart en bloei te danken heeft aan de intelligentie en de energie van één man, gebeurt er vaak een ramp, wanneer die man sterft. Je weet misschien wel wat er gebeurde met het rijk van Karel De Grote na diens dood, en hoe het uitgestrekt land, veroverd door Alexander, na diens vroegtijdig overlijden volledig uiteen viel. Hetzelfde gebeurde met het Perzische rijk van Cyrus. Dat was wel heel jammer, want de Perzen waren een zeer sympatiek volk en hun godsdienst was voor die tijd, de wereld kende toen immers nog de leer van Christus niet, zeer mooi en edel. Hun godsdienst werd gesticht door Zarathustra of Zoroaster.

1. - DE LEGENDE VERTELT
LANG, lang geleden leefde er, zo vertelt de legende, een man die Zarathustra heette (de Griekse vorm voor deze naam is Zoroaster). Hij woonde in een dorp verloren in de bergen. Hij mediteerde daar zeer veel. Op zekere dag trok hij te voet door de Kaspische Zee, hij huwde drie keer en had, steeds volgens de legende, toen een bovennatuurlijke openbaring. Hij begon te prediken en schreef zijn leer neer in het boek dat men Avesta heet.

2. - GOED EN KWAAD
DE godsdienst van deze wijze man was zeer eenvoudig en mooi : de wereld is het schouwtoneel van de hardnekkige strijd tussen de god van het goed Ormazd (ook Ahoera-Mazda) en de god van het kwaad, Ahriman. Ormazd schiep alles wat goed en schoon is : het licht, het vuur, het water, de planten, de dieren... Methra, de zonnegod, is zijn helper. Ahriman is de geest van de duisternis, van de angst, van al wat lelijk en slecht is. Sedert het begin van de wereld tracht hij het slechte te verspreiden en de strijd tussen deze twee machten, goed en kwaad, zal slechts eindigen op de Jongste Dag. Gelukkig zal Ormazd, de god van het goed, overwinnen.

3. - HET VUUR IS HEILIG
DE Perzen aanbaden Ormazd in de vorm van een vlam, symbool van de zuiverheid. Hoog op de bergen legden zij geparfumeerd hout op stenen altaren en ontstaken dit. De godsdienst werd geleid door priesters in lange, witte gewaden gehuld en een tiara op het hoofd. Dat waren de Wijzen. Zij betraden het altaar, zongen, offerden dieren en spraken magische formules uit...

4. - MEN MOET GOED ZIJN
DE godsdienst, welke de Perzen moesten belijden, was mooi en edel. De Perzen leefden dan ook naar een zeer hoogstaande moraal. Zij moesten geest en lichaam zuiver houden, goede werken verrichten, hun evennaaste in alle omstandigheden helpen, goedhartig zijn voor de dieren, in het bijzonder voor de honden, omdat zij de trouwste vrienden zijn van de mens. Wie verkeerd handelde, moest berouw hebben over zijn daad. De eerste deugd van iedere Pers was de eerlijkheid. Het liegen werd ten strengste afgekeurd. Je ziet dat deze godsdienst mooier was dan die van de meeste andere volkeren, welke in die tijd leefden.

5. - HET EINDE VAN EEN KEIZERRIJK
HET grote, goed georganiseerde Perzische rijk moest verdwijnen. Het verval begon met de dood van Cambyses en ging met rasse schreden verder tijdens de regeringen van Darius, Xerxes, Artaxerxes. Waarschijnlijk werd het verval van het grote rijk verhaast, omdat alles beruste op de blinde gehoorzaamheid aan de « Grote Koning ». Het Perzische rijk bezweek onder de slagen van de Grieken.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

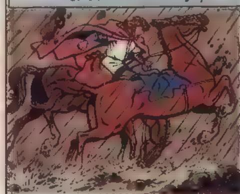
TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

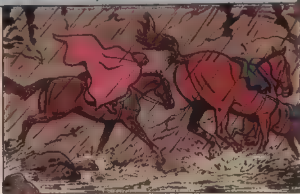

Een hevig onweer barst los in de bergen en onze vrienden verkeren ernstig in gevaar...

... Slaan op hol. De Parth klemde zich echter stevig vast aan de hals van het paard en lost niet, wat het dier ook aanwendt om de ruiter op de grond te gooien. De Parth slaagt er echter niet in zijn paard tot staan te brengen ...

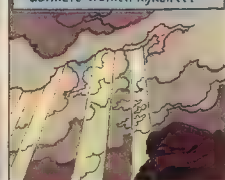

Ben je niet gewond?... Nergens pijn? Goed, des te beter! Onze positie is echter weinig rooskleurig... Onze wapens zijn stuk en onze gezel, de Parth, werd meegesleurd door de paarden. Wij zullen hem wellicht nooit terugzien. Maar wij zijn gelukkig niet gewond, dat is al veel waard!

De storm houdt even plotseling op als hij daar straks was losgebarsten. De zon komt door de donkere wolken kijken ...

Alex! Maar kijk dan toch!

Hee... Dat is inderdaad zeer eigenaardig... Kom, we gaan even kijken... Volg mij, aan die kant kunnen wij makkelijk de rots opklimmen!

Zeer vlug staat Alex bij het voorwerp dat schittert in de zon ...

Heb je nou ooit! De tiara!... Maar ja, het is de tiara!... Ongelooflijk!...

Zodra ze van hun eerste verrassing bekomen zijn besluiten ze heel de omgeving zorgvuldig af te zoeken. Het duurt niet lang of zij vinden de twee zakken met de schat welke daardoor Karal werden achtergelaten...

Wij hebben de volledige schat teruggevonden! In welke omstandigheden heeft Karal dit alles hier gelaten?... Zullen wij eens de verklaring vinden voor dit mysterie?...

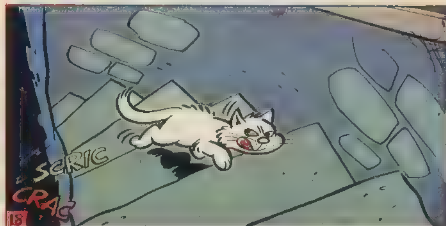

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

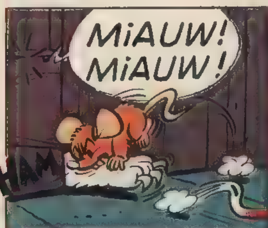

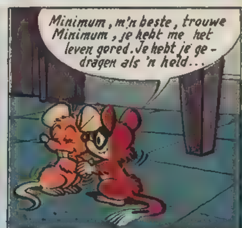

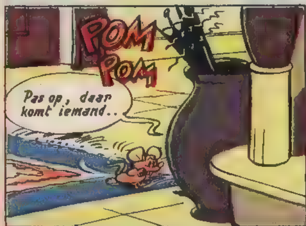

(Wordt voortgezet.)

WIE GEEN LAST HEEFT VAN DUIZELIGHEID MAG MET ONS MEE!

DOEN WE ER MEE VOORT ? VRAAGT MICHEL BERLIN (1). IK STEEK M'N DUIM OP TEN TEKEN VAN INSTEMMING, MAAR TOCH BEN IK NIET HELEMAAL GERUST IN DE ZAAK, WANT IN HET ACHTERUIT-KIJKSPIEGELTJE HEB IK EEN BLIK OPGEVANGEN VAN DE PILOOT. HET KWAM ME VOOR DAT Z'N OGEN ZO ONDEUGEND TINTELDEN...

DE « LAWINE » KONDIGT BERLIN MET KALME STEM AAN.

WIJ zijn de hoogte ingegaan... en de dans begint !

Een lichte duikvlucht : we vangen met een lus aan, maar aan de spits aangekomen doet een lichte variante ons zijdelings omkantelen. In rolvlucht eindigen we echter de lus op normale wijze.

Deze keer heb ik de aarde in alle richtingen zien draaien. Ik weet niet meer, waar ik me bevind...

IMMELMANN

Ik voel me beter en beter, in volle zaligheid, alsof de lucht mijn element was geworden.

Het vliegtuig duikt weer, versnelt zijn vlucht, geeft gas op volle kracht. Stijgen, looping ? Neen : nauwelijks zijn we op de rug gaan liggen, als het toestel een halve rolvlucht maakt en zijn normale vlucht herneemt in tegenovergestelde richting. Het is aangenaam... en sneller dan het nemen van een bocht.

OMGEKEERDE IMMELMANN

Dezelfde figuur als hoger beschreven, maar bij het dalen bevindt de vlieger zich op een helling van 45° in plaats van in de normale vlieglijn (fig. 3).

KLAVERVIER

Het toestel begint een cirkelbeweging, verricht een kwart draaiing bij het vertikaal dalen en hierop een lusfiguur : door dit manœuvre viermaal in dezelfde richting te herhalen, bekomt men een opeenvolging van vier lussen, de ene naast de andere (fig. 4).

Heel gemakkelijk schijnt dit alles ! Wie sprak er ook weer van de aantrekkingskracht van de aarde op alle voorwerpen ? Zou deze teorie niet dienen herzien te worden ?

DE OMKEERFIGUUR

Het toestel maakt een glijvlucht, stijgt snel — de aanblik van onze wereld is prachtig — draait op zich zelf, komt weer in normale vlucht en valt voorwaarts, met motor op halve kracht, zet de buiteling voort. Terwijl ik me krampachtig aan mijn zetel vasthoud, komen wij terug in de normale vluchtlijn, maar op de rug (fig. 5).

Werkelijk, het aardse stof is van m'n voeten gevallen, ik bevind mij niet meer in een vliegtuig, ik ben alleen, vrij, een vogel...

NORMALE SAVOIE-KNOOP

— Is een combinatie van een halve normale looping en van een halve omgekeerde looping.

Het wordt ingewikkeld... het eerste gedeelte is aangenaam en verloopt vlot... maar het tweede deel bevalt me minder. Ik denk nu niet meer aan de bekende Savoie-taart, maar aan de Alpen (fig. 6).

Men kan natuurlijk deze figuur andersom maken, door op de rug te beginnen.

OMGEKEERDE SAVOIE-KNOOP

Het wordt nu hoe langer hoe ingewikkelder. De kalme stem legt uit : « Na vertrek op de rug is het een combinatie van een halve omgekeerde lus, maar dan averechts (naar omlaag), van een normale stijging, van een halve averechtse knoop, van een stijging op de rug, van een halve rolvlucht om terug tot de normale vlucht te komen.

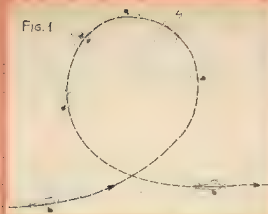
★

JA ! Eens ik op de begane grond terug ben, zal ik er een tekeningske moeten van maken.

— Deze figuur, zegt Michel Berlin, kan ook

(1) Zie « Kuifje », nr 6.

Louis Notteghem, beroemd luchtakrobaat en leider van een Frans opleidingscentrum.

rechts worden uitgevoerd : men vertrekt in normale vlucht, daarna een halve averechtse looping, gevolgd door een omgekeerde halve looping.

— We gaan landen, vervolgt hij.

Maar wat voert hij uit ? Hij stijgt. De motor draait op halve kracht. Het toestel kantelt naar voren, maakt een draaiende beweging, duikt naar de grond, draait verder. Ik sluit de ogen...

— En ziehier om te eindigen een **tolvlucht** (fig. 8).

Deze oefening doet me water en bloed zweten !...

Tijdens de tolvlucht, verliest het vliegtuig snel aan hoogte, maakt een scheervlucht, evenwijdig met de landingsbaan, stijgt lichtjes bij de grens van het terrein en gaat op zijn flank glijden, komt bij de grond in gans schuine toestand, het zweet breekt mij langs alle kanten uit... Op het laatste ogenblik plaatst het toestel zich horizontaal en komt als bij mirakel op zijn wielen terecht.

Het is een landing in « U » vorm.

★

HET vliegtuig komt tot staan voor de gebouwen van het centrum. Ik blijf op mijn zetel zitten, luchtdronken, verdwaasd, in mijn ogen draaien nog de beelden van een bewegende horizont, maar ik ben blij, geestdriftig. Berlin verroert evenmin : hij kijkt mij aan, lacht ietwat ondeugend, maar vriendelijk.

— En... hoe gaat het ?

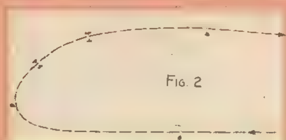
— Heu... goed... maar ik meen te dromen !

— Daar komt de baas !

Ik zie inderdaad Louis Notteghem, de leider van het centrum op ons afkomen, elegant, geplakte haren, grijs blond, breed voorhoofd, blauwe ogen, scherpe blik.

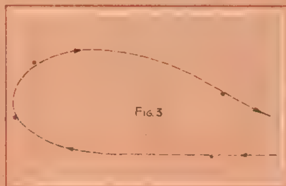
— Ik heb u zien draaien. Ik geloof dat u nu zult beseffen wat men onder kunstvluchten verstaat. Mijn gelukwensen, voor een beginneling hebt u de proef goed doorstaan...

— Je hebt niet alles gezien, zegt

Berlin. Op uw aktief ontbreken nog de « **klokken** » en de hele reeks der « **achten** » van de vertikale « S », de « **windhanen** », enz. Hij somde mij zomaar een honderdtal andere akrobatische figuren op.

Ik wimpelde echter af... Ik dankte Michel Berlin hartelijk en nam afscheid.

ENKELE AMERIKAANSE PROEFVLIEGTUIGEN

IN het midden de **DOUGLAS X 3**, berekend voor zeer hoge snelheden. Van links naar rechts, in de richting van de wijzers van een uurwerk, de **BELL XIA**, die een snelheid van 2650 km per uur haalde; de **DOUGLAS SKYSTREAK** voor lage snelheden; de **CONVAIR XF 92**, voorloper van de **F 102**; de **BELL X 5** met verstelbare vleugels; de **DOUGLAS SKYROCKET**, de hoogterekordhouder met 24.000 meter en de **NORTHROP X 4**, een vliegende vleugel.

DAT is de straaljager **CONVAIR F 102**, die er uitziet als de « Blauwe Driehoek ». De F 102 stijgt op eigen kracht loodrecht tot op grote hoogte en doorbreekt de geluidsmuur vertikaal.

← FIG. 4 →

FIG. 5

FIG. 6

← FIG. 8 →

FIG. 7

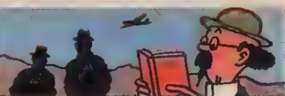
FIG. 9

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

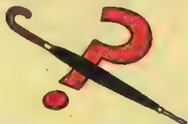
DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

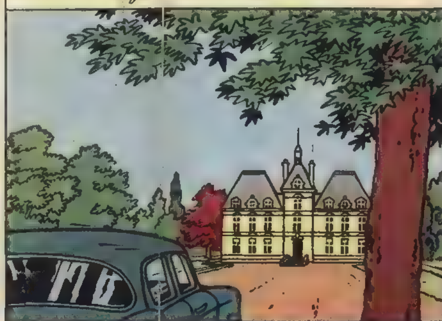

KORTE INHOUD

DANK zij de hulp van Kuifje en de kapitein, kon onze goede vriend Zonnebloem uit de handen van de Borduren ontsnappen. Hij zet er thans alles op zijn plannen van het supersonisch toestel terug te vinden. Hij had deze plannen immers in de kruk van zijn regenscherm verborgen. Het regenscherm werd te Geneve teruggevonden, maar de kruk bleek leeg !...

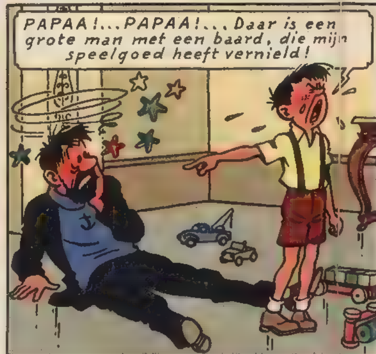

(Wordt voortgezet.)

DE VRIEZEMAN B

WIE GEZOND EN STERK IS TRO

DE KOUDE IN DE GESCHIEDENIS

WIJ klagen soms omdat het koud is en nochtans, in vergelijking met de winters welke onze verre voorouders moesten doorstaan, leven wij thans in een gezegend klimaat. Heeft je grootvader of je grootmoeder nog nooit verteld over winters tijdens dewelke de bomen kraakten van de vorst, men wekenlang kon schaatsen en 's zondags met de slede naar de kerk reed? Wanneer men de oude kronieken mag geloven, vroor het in het jaar 544 in onze streken zo hard, dat de vogels bevroren uit de lucht vielen.

In Brabant zou het in een winter van de XIIe eeuw zo koud zijn geweest, dat de palingen de bevroren vijvers verlieten om een schuilplaats te zoeken in de schuren... In 1408 dreven er zulke grote ijsschotsen op de Seine, dat ze de Pont-Neuf, en de huizen die er op stonden, meesleurden. Anderhalve eeuw later was het te Parijs zo koud dat de wijn bevroor. Men sloeg hem met een bijl aan stukken en verkocht hem per gewicht!

De laagste temperatuur te Ukkel waargenomen tussen 1901 en 1930 was —17° in februari 1929. In 1917 was 16°5 het laagste punt. Een aanhoudende koudeperiode van 15 dagen is bij ons uitzondering en komt slechts één in 30 jaar voor.

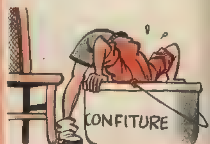
IK ken veel jongens die niet klagen over de koude maar integendeel treuren omdat het niet koud genoeg is. Zij zouden niet beter wensen, dan in de winter de schaatsen aan te binden om sierlijk over het ijs te glijden. Anderen wensen naar school te skiën net als de kleine Tirolers. Om de koude te trotseren, om ons te harden is er niets beters dan sport en spel...

SPORT EN SPEL

DE geneesheren vergelijken ons lichaam heel vaak met een motor die meer warmte uitstraalt al naar gelang hij vlugger draait. Dat is een heel juiste vergelijking en, om de koude te trotseren is sport en spel, dus beweging, het beste middel. Indien wij over een vlakke baan stappen met een snelheid van 4 km per uur ontwikkelt ons lichaam een warmte van 150, dit cijfer loopt op tot 300 indien wij marsjeren met een ritme van [illegible] km per uur en we daarbij een rugzak van 15 kg dragen. Om ons lichaam warm te houden moeten we dus in de winter méér bewegen, we moeten turnen, lopen, springen, voetbal spelen. Wanneer we meer bewegen, verbruiken we meer kalorieën dus moeten we meer eten en meer slapen. In de winter heeft men trouwens meer behoefte aan slaap dan in de zomer.

De koude is, naar iedereen

W. A. MOZART COMPONEERDE

OP 27 januari jl. was het tweehonderd jaar geleden dat Wolfgang Amadeus Mozart in Salzburg werd geboren. In alle landen van de wereld herdenkt men dit op plechtige wijze en ook in ons land worden grote en mooie concerten gegeven die in het teken staan van het Mozartjaar.

Als kind gaf Mozart enkele concerten in Brussel en was hij ook in Holland, waar hij speciaal was uitgenodigd door prinses Carolina, dochter van stadhouder Willem de Vierde en echtgenote van de prins van Nassau-Weilburg.

In september van het jaar 1765 kwamen Leopold Mozart met zijn vrouw en twee kinderen, Nannerl en Wolfgang in Den Haag toe en zij werden tweemaal door prinses Carolina en een keer door de prins van Oranje ontvangen. Zij logeerden in « La Ville de Paris » en vonden de bediening in dit hotel eerder slecht. Wolfgang vroeg nooit dat men zijn spel uitbundig zou toejuichen en dat men hem het wierookvat zou toezwaaien, hij vroeg heel eenvoudig dat men van hem zou houden. Voelde hij dat dit het geval was, speelde hij zo lang en zo veel men wenste. Voelde hij dat de atmosfeer rond hem ijzig was, dan maakte hij het zo kort mogelijk. Hij was reeds lang de lieveling van het Oostenrijkse hof en mocht keizer Frans stoutweg zeggen :

— U speelt vals.

— Dat is waar, antwoordde de keizer vriendelijk, maar nou wil ik toch eens weten wat jij er van terecht brengt als je de toetsen niet ziet...

En de keizer lei een doek over het clavecimbaal. De kleine Mo-

IJT IN JE OREN!

TSEERT DE KOUDE MAKKELIJK

weet, beter te verdragen wanneer er geen wind is. We trotseren makkelijk 10 of 15° onder nul op een windstille dag dan een temperatuur van 0° met een scherpe noordoosten wind.

WAT ETEN WE

Vermits wij meer beweging moeten nemen en daardoor meer kalorieën verbruiken, spreekt het vanzelf dat wij onze voeding daaraan moeten aanpassen. Vet produceert het meeste warmte, dus moeten wij in de winter meer vetstoffen eten, bij voorkeur in de vorm van verse boter. Wij moeten ook meer suiker gebruiken en niet alleen in de vorm van stukjes suiker, doch ook in de vorm van konfituren en taartjes.

Vermits wij in de winter geen zon genoeg krijgen, spreekt het vanzelf dat wij rauwe groenten moeten eten om het nodige aantal vitaminen te bekomen. Het wachtwoord is dus : in de winter veel fruit en veel rauwe groenten !

HOE MOETEN WIJ ONS KLEDEN ?

OM je te beschermen tegen de koude moet je het vermijden

slechts één kledingstuk te dragen, zij het dan ook een zeer dik, dat op het lichaam kleeft.

Al de noordpoolreizigers zullen je vertellen, dat het de lucht is die tussen de verschillende kledingstukken cirkuleert, die je warm houdt.

Dus nooit één kledingstuk, maar gemiddeld vier, b.v. hemd, pull-over, vest, overjas. Span niets te vast om je lichaam.

Bescherm vooral je handen, je polsen, je voeten en je oren. Dat zijn de lichaamsdelen die het meest weten van de koude. Mensen die lijden aan winterhanden en wintervoeten weten daarover mee te praten !

ONS LICHAAM REAGEERT

WANNEER wij kou hebben klopt ons hart vlugger en harder. De lever werkt vlugger en onze spieren trekken zich samen of ontspannen zich zonder dat onze wil met dit spel is gemoeid : met andere woorden wij rillen. Het is net alsof ons li-

chaam alles doet wat mogelijk is om de warmteproduktie op te voeren en de te lage temperatuur van buiten te kompenseren. Je hebt misschien al wel gemerkt dat niet iedereen op dezelfde manier tegen de koude reageert. Diegenen die niet bestand zijn tegen de koude of zich niet genoeg geoefend hebben om er tegen bestand te zijn, worden bleek, kruipen ineen en verstijven. Het bloed trekt zich terug uit de huid en de ledematen en vloeit naar het hart toe. Eenzelfde reaktie hebben b.v. de dassen, maar voor de dassen is dit niet gevaarlijk; zij doen hun winterslaap. Het is echter wel gevaarlijk voor de mens, want het te kort aan bloed in de ledematen veroorzaakt bevriezing. Diegenen die wel bestand zijn tegen de koude of er tegen gehard zijn worden rood. Het bloed vloeit naar de uiteinden van het lichaam toe en vormt aldus een vesting tegen de omringende koude lucht. Dit is de reaktie van alle gezonde kinderen, die in de winter appelrode wangen hebben. Het is ook de reaktie van de buitenmensen en van de sportslui.

VOOR EEN HOLLANDSE PRINSES

zart speelde prachtiger als ooit te voren !

Wolfgang was ook aan het Franse hof hartelijk ontvangen en met geschenken overladen. Hij wist dus wat een « hof » was. Toch heeft hij zich in het hofrijtuig dat hem naar het paleis van de stadhouder bracht misschien afgevraagd wat er hem te wachten stond ? Het werd een groot sukses.

Nannerl werd ernstig ziek van de mazelen en prinses Carolina stuurde haar eigen arts om het meisje te behandelen. De ouders vreesden het ergste en enkele dagen zweefde Nannerl tussen leven en dood. Ze genas echter en er werden plannen gemaakt voor een reis naar Amsterdam. Toen kreeg Wolfgang de mazelen... Er werden negen missen gelezen voor zijn genezing en prinses Carolina zond nog twee andere vooraanstaande geneesheren om het wonderkind te redden. Leopold Mozart was zó bang, dat hij ook nog de hulp van een kwakzalver gekend onder de naam « Turkse doctor Aly » inriep.

Zelfs toen Wolfgang zwaar ziek was kon hij niet nalaten te componeren.

Hij componeerde in die tijd zes mooie klaviersonates die hij opdroeg aan prinses Carolina.

Op 11 Maart van datzelfde jaar werd de prins meerderjarig verklaard. De feestelijkheden duurden vijf dagen en Mozart schreef ter ere van de prins enkele composities die op 11 maart werden uitgevoerd. Nadien kon men *het bekende airtje « Wilhelmus van Nassau » gevarieert voor 't clavier door de beroemden jongen compositeur Mozart* in Holland vaak horen uitvoeren.

Dat « bekende airtje » heeft niets te maken met het huidige Hollandse volkslied.

APEN APEN MENSEN NA!

IEDEREEN weet dat de aap een meester is in het « naapen » van de mens. Een groep chimpanzees, toebehorend aan een Engels cirkus, levert sedert enkele weken daarvan weer eens het bewijs. Zij hebben eens een boksmatch afgekeken, en weten nu ook hoe men bokskampioen wordt.

Onderstaande foto's tonen je drie zeer bewogen momenten van de match.

Billy, de kampioen, bokst met Pepe. Links staat Janet, de trouwe verzorgster, die ieder ogenblik gereed is om tussen te komen. Het spreekt vanzelf dat Janet ook 'n chimpanzee is.

Het ging er hevig toe, en Billy heeft zijn tegenstander een zo harde klop kunnen toebrengen dat deze laatste naar de planken ging : K.O. !

Pepe wordt door Janet en Bobo met veel medelijden verzorgd. Bobo doet het als een echte, gewetensvolle dokter, en onderzoekt het hart van Pepe met zijn stetoscoop !

DE WITTE RUITER

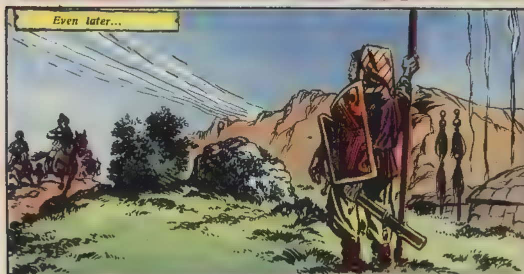
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Godfried weert zich dapper tegen de Tartaren en slaagt er in de grot te verlaten. Otto, die de wacht houdt, raap vlug een zware steen op...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Terwijl Harry Cover en Big Harrow naar het kamp van de Rabajoa's worden geleid, krijgen de twee bandieten gelegenheid om uit de gevangenis te ontsnappen...

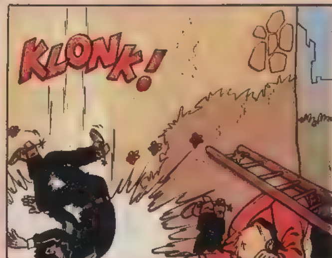

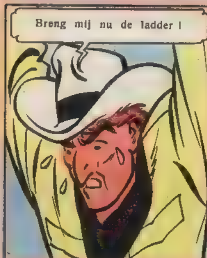

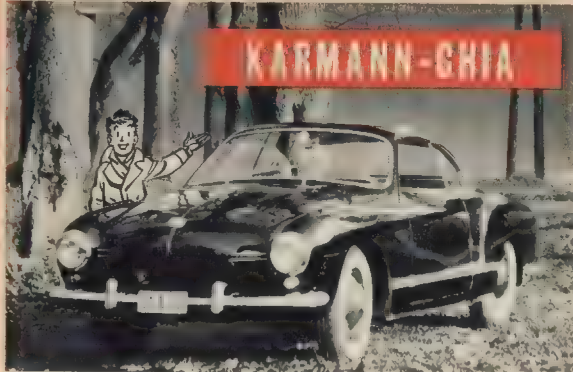

WALTER GEEFT ZIJN OORDEEL OVER DE

NOG eer ik de tijd had gekregen het portier van de nieuwe wagen te openen, riep Walter vol geestdrift :

— Prachtig ! Met die nieuwe Volkswagen zullen wij een mooie proefrit maken !

— Walter, deze Karmann-Ghia is geen nieuwe Volkswagen, zoals jij en nog vele anderen denken. Het is heel eenvoudig een nieuwe en speciale bekleding voor de alom bekende kleine Duitse wagen. Luister, ik leg je uit hoe de zaak in elkaar steekt...

KARMANN is een Duitser, die de tekening of het ontwerp van deze carrosserie kocht van de Italiaanse carrosseur Ghia, vandaar de naam Karmann-Ghia. Karmann had ook van de grote Volkswagenfabriek te Wolfsburg de platformen gekocht van de gewone Volkswagen, uitgerust met motor, vier wielen, versnellingsdoos, direktie en suspensie. Op deze elementen kon men nu de bekleding zetten, welke men wenste, en iedereen zal toegeven dat Karmann er een zeer mooie en elegante wagen heeft uitgetrokken !

— Is dat nou eigenlijk een sportwagen ? vroeg Walter.

— Neen, jongen, helemaal niet ! Wij hebben hier te doen met de klassieke Volkswagenmotor. De acceleraties zijn dus niet zo buitengewoon goed en de maximum snelheid van deze wagen verschilt niet veel van die van de gewone Volkswagen. Weliswaar ligt de maximum snelheid iets hoger, maar dit hebben wij te danken aan het gestroomlijnde profiel van de carrosserie.

Wij waren intussen op een zeer slechte kasseiweg gekomen, die bovendien ten gevolge van de regen nat en glibberig was. Onze wagen stoorde zich hieraan echter helemaal niet. Na een tijdje vroeg Walter even te stoppen om de mechaniek eens van dichtbij te bekijken. Ik opende dus de kap van de reiskoffer vooraan en die van de motor.

— Wanneer men de koffer zo ziet, merkte Walter op, heeft men de indruk dat ze veel groter moet zijn dan die van de gewone Volkswagen, en nochtans is dit niet het geval. Het is gezichtsbedrog.

Lange tijd bleef mijn jonge vriend gebogen staan over de viercylindermotor en eindelijk zei hij :

— Maar die motor heeft slechts één karburator. Het is dus wel degelijk dezelfde als die van de gewone Volkswagen !

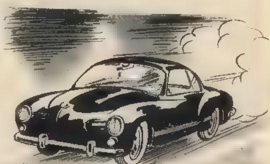
Heel spoedig stonden er enkele nieuwsgierigen rond ons karretje. Iedereen wou het van dichtbij bekijken en iedereen had er zijn eigen mening over. Walter voelde zich in zijn element nu hij aan diegenen, die het nog niet wisten, mocht uitleggen hoe het met die « nieuwe Volkswagen », en Karmann-Ghia, eigenlijk in elkaar stak. Maar de tijd verliep snel, en ten slotte zag ik mij verplicht hem bij de arm te nemen en in de wagen te duwen. Wij reden nu heel snel de baan op.

— De algemene uitrusting is ook dezelfde gebleven, behalve dan het uurwerk. Een benzinemeter ontbreekt nog steeds en die had men wel kunnen aanbrengen. Achteraan werd plaats voorzien voor twee personen, maar, naar mijn mening, gaat het hier om twee kinderen, want volwassenen zouden veel moeite hebben daar een tijdje te blijven zitten. Bovendien vrees ik dat zij met hun hoofd voortdurend tegen het dak zouden stoten

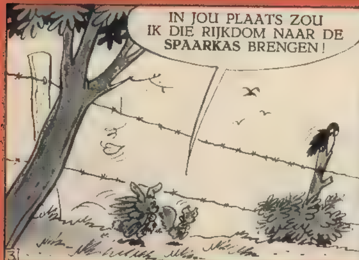
— Mijn beste Walter, ik heb je nooit gezegd dat het een wagen van vier plaatsen was ! Integendeel, het is een wagen van twee plaatsen. Achteraan kan men inderdaad een paar kinderen zetten, of nog een deel bagage.

— In dit geval zijn we akkoord ! Bovendien ben ik het volledig met je eens om te zeggen dat deze Karmann-Ghia een zeer puike wagen is. Trouwens, een wagen, waarin de stevigheid van de Duitse mechaniek samengaat met een elegante en fijn afgewerkte Italiaanse bekleding, kan niet anders dan mooi en degelijk zijn !

— Dat is ook mijn mening en het zal niet lang meer duren vooraleer we talrijke elegante Karmann-Ghia's over onze wegen zien snorren. De liefhebbers zullen beslist niet ontbreken !

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

Richelieu wou de koning bewijzen dat zijn echtgenote met Buckingham komploteerde. Deze laatste en D'Artagnan waren hem echter te slim af. De kardinaal is razend van woede.

DE JONGE HELD KRIJGT ZIJN BELONING

(103) NU is het toch tijd dat wij even omkijken naar de man die Anna van Oostenrijk deze triomf over de kardinaal heeft bezorgd. D'Artagnan stond tussen de massa nieuwsgierigen bij een van de deuren van de zaal, en keek met angstige blikken naar het schouwspel dat slechts door vier personen werd begrepen : de koning, de koningin, de kardinaal en hijzelf. Hij wou zich verwijderen toen iemand hem op de schouder tikte. Hij keerde zich om en zag dat een hofdame hem teken deed te volgen. Zij leidde hem naar een kleine kamer waar hij enkele ogenblikken alleen bleef. Plotseling werd er een voorhang even opgetrokken en een hand kwam te voorschijn. D'Artagnan knielde en kuste die hand eerbiedig...

(104) TOEN hij zich oprichtte hield hij een prachtige ring in de hand. Dat was de beloning van Hare Majesteit. De koningin had er aan gehouden hem die persoonlijk te overhandigen. Nog dronken van vreugde en fierheid kwam onze Gascogner de volgende dag bij kapitein de Treville. Deze laatste sprak hem ernstig toe : « Pas op, jongeman, bedaar ! Want de kardinaal zal heel vlug weten welk aandeel jij hebt gehad in de vernedering die hij gisteren opliep, en hij zal het je nooit vergeven. Bovendien is er milady de Winter. Zij heeft toch heel wat, zo niet alle krediet bij de kardinaal verloren en zal de schuld op jou rug schuiven. Ik heb de indruk dat zij vreselijke wraakplannen aan het uitbroeden is ! »

(105) IK zal mij weten te verdedigen ! antwoordde d'Artagnan. Er is echter iemand welke de wraak van de kardinaal moet vrezen en dat is juffrouw Bonacieux. Zouden wij voor haar geen veilig onderkomen kunnen vinden tot de bui van de kardinaal voorbij is ? » — « Ja, daar zal ik mij mee gelasten, zei de kapitein. Ik ken te Bethune een klooster, waar zij geen enkel gevaar meer loopt. Met de toelating van de koningin zal ik haar naar dit klooster begeleiden. Maar intussen, jonge vriend, raad ik je dringend aan Parijs te verlaten. Indien ik in jouw plaats was zou ik dadelijk naar Picardië rijden om nieuws in te winnen over Athos, Porthos en Aramis, die nog steeds niet terugkwamen ! »

(106) D'ARTAGNAN sprong op en werd rood tot in de haarwortels. Hij was zijn vrienden helemaal niet vergeten, maar sedert hij terug was uit Londen, ging alles zo vlug dat hij nog niet eens de tijd had gekregen naar hen te informeren. « U geeft mij een goede raad, riep hij opgetogen. Ik vertrek nog heden avond. » Toen het donker was reed onze dappere held in gezelschap van zijn trouwe Planchet naar Chantilly. Het is immers dáár, dat de brave Porthos moest duelleren met een agent van de kardinaal. Toen die herbergier de ruiters herkende die voor zijn deur stopten, kwam hij haastig toegelopen en boog eerbiedig...

(107) MIJNHEER, riep hij, bent u het niet die enkele dagen geleden hier bent afgestapt met een zekere mijnheer Porthos ? » — « Inderdaad, antwoordde d'Artagnan, en waar is mijn beste vriend Porthos ? » — « Hij bewees ons de eer hier te blijven, antwoordde de man, en ik verberg het u niet dat wij erg ongerust zijn over de uitgaven welke hij deed sedert hij gewond werd ! » — « Porthos is gewond ? Hoe is dat mogelijk ? » — « Mijnheer herinnert zich misschien wel dat Porthos de vreemdeling, met wie hij twistte aan zijn degen zou rijgen, maar ziet u het tegenovergestelde gebeurde ! Maar Porthos is fier en hij wil niet toegeven dat hij overwonnen werd. »

(108) Ik ga terstond naar hem toe », zei hij. « Pas op ! riep de herbergier verschrikt. Pas op ! Hij zou u voor iemand van het huis kunnen nemen, en u neerslaan. Sedert wij de stoutmoedigheid hadden hem om geld te vragen, is hij vreselijk slecht gehumeurd. U begrijpt nu onze onrust, mijnheer. Ziet u, wij vreesden dat die goeie mijnheer Porthos ons niet zou betalen. » D'Artagnan beleefde veel plezier aan de uitleg van de herbergier en stelde hem gerust. Hij vloog de trap op welke naar de kamer van zijn vriend leidde. De reus en zijn knecht speelden met de kaarten. Toen Porthos de Gascogner zag slaakte hij een vreugdekreet : « D'Artagnan, wat een geluk je terug te zien ! »

(Wordt voortgezet.)

DE LACH VAN CHOTA BAGH

TEKST EN ILLUSTRATIE VAN RAYMOND REDING

HEB je de lach al gehoord van de Chota Bagh ? Het is een menselijke lach, het is de lach van een rustige man die, van het ogenblik dat hij je ontmoette, wist dat hij de overwinning zou halen.

— De lach van een man ?

— Ja, zie je, de bergbewoners zeggen dat de Chota Bagh geen dier is. Indien je, zoals ik, dat doffe en toch zeer duidelijke lachen had gehoord, dat door de nachtelijke stilte van die woeste Himalaja trilde, zou je niet meer durven zeggen dat die mensen erg bijgelovig zijn...

Wilbur French staarde naar het glas dat hij in z'n hand hield en vervolgde :

— Het komt je wellicht ongelooflijk en paradoksaal voor, maar die avond bracht de lach van de Chota Bagh me de vrede, de rust. Een vijand zou gegrinnikt hebben om mijn nederlaag, maar de lach van Chota Bagh was openhartig; de lach van een sportief man die eerlijk overwon en je dankt omdat je die overwinning moeilijk maakte... Maar je vindt het waarschijnlijk erg vreemd dat ik je een nederlaag als mijn mooiste jachtherinnering opdis ?

WEL, neen ! Ik veronderstel dat je me een zeer vreemde, maar interessante herinnering wil vertellen.

Wilbur French ledigde zijn glas, nestelde zich makkelijker in z'n zetel en ademde diep alsof hij geruime tijd onder water wou blijven. Dan vertelde hij me zijn ontmoeting met Chota Bagh, de grote grijze sneeuwluipaard, die nog maar weinig jagers te zien kregen en die, volgens de mensen die aan de voet van de machtige Himalaja wonen, nooit werd geschoten...

— Ik was te Lunding in India met een lading wilde dieren voor enkele dierentuinen. De jacht was goed geweest en er was niets belangrijks gebeurd. Natuurlijk zou je over de vangst van ieder dier heel wat kunnen vertellen, maar ik bedoel dat er zich niets merkwaardig voordeed. In een hotel wachtte ik ongeduldig op het vertrek, toen ik kennis maakte met een oude Brit, een hartstochtelijk jager die boos was, omdat z'n hart niet meer verdroeg dat hij hoog in de bergen steeg.

— Ja, bromde de ouwe heer, en daarom moet ik een jachtreservaat van vijftien duizend vierkante meter vaarwel zeggen. M'n jachtvergunning op dit reservaat was nog geldig voor drie weken.

— In welke streek ? vroeg ik hem.

— In het noorden van Dibrugarh. Een paradijs voor jagers, een echt paradijs ! De Brit gooide een boekje met groene omslag op tafel en zuchtte :

— Ik heb er hartzeer van dat niemand nu van deze jachtvergunning zal genieten. Niemand !.. Wilt u er niet van profiteren ?

Zo kwam het, dat ik vertrok naar de streek ten oosten van de Surbansiririvier met de jachtvergunning van de oude Brit die nu op mijn naam stond. De man had trouwens niet overdreven : die streek was een paradijs voor liefhebbers van zeldzaam wild, maar af te raden aan mensen met een zwak of versleten hart ! Er waren besneeuwde hellingen, ravijnen, rotskloven, bergstromen, cañons, kortom alles wat een echte waaghals maar dromen kan. En welk mooi wild ! Ik had nog geen schot gelost toen ik er reeds spijt van had dat ik maar één week blijven kon. Ik zag de ibex voor mij uit vluchten, de bahral, de thar en de goral, dieren die heel zeldzaam zijn. In gedachten zag ik het prachtig wild dat ik zou neerleggen reeds torenhoog opgestapeld liggen... In werkelijkheid maakte ik slechts jacht op één stuk wild en... miste het !

★

DE oude Brit had me aangeraden Djoe Nor mee te nemen, een inlander die met een haast voorhistorisch geweer doelen trof, die geoefende jagers, uitgerust met het modernste karabijn, hem zouden benijd hebben. Gelukkig maar dat Djoe Nor bij me was... We stonden samen aan de rand van een ravijn, die vroeger stellig de bedding van een rivier was geweest en met m'n verrekijker speurde ik de omgeving af. Plotseling bewoog er iets vlak voor me op de opeengestapelde rotsblokken, die zo ver liepen als m'n oog reikte. Ik bleef

onbeweeglijk staan en keek scherper toe. Ja, daar bewoog werkelijk iets. Ik meende dat het een of ander gevlekt serpent was, toen Djoe Nor me zei :

— Chota Bagh, Sahib.

M'n hart klopte op slag vlugger en ik keek opnieuw in de richting van het ding dat bewoog...

— Je hebt gelijk, Djoe ! Het is een luipaard en het is wel de eerste keer in m'n leven dat ik een **grijze** luipaard zie.

— Het is de grote grijze sneeuwluipaard, Sahib.

Op ongeveer negenhonderd yards voor me, bewoog het dier opnieuw. Ik probeerde toen het onmogelijke : ik schouderde m'n geweer, steunde met de elleboog tegen een rotsblok en mikte .. Ik wist dat ik van op die afstand, zelfs met een karabijn met televizier, slechts één kans op honderd had om het dier te treffen, maar ik kon aan de verleiding niet weerstaan. Ik meen dat er wel een minuut verliep tussen het ogenblik dat ik de hand aan de trekker lei en het moment dat het schot knalde. Tegen m'n verwachting in, zag ik het dier vertikaal opspringen, heftig spartelen en dan op de grond rollen. Daarna schudde de luipaard zich heftig, stond op en verdween. Ik had deze reaktie al te dikwijls gezien om niet te weten wat er gebeurd was. De kogel was in de grond terecht gekomen, teruggekaatst en had het dier bij het terugkaatsen in de rug getroffen. Op gevaar af de hals te breken, rende ik de steile helling af tot in de ravijn, klauterde aan de andere kant naar boven en verloor daarbij m'n geweer. Ik vond het terug in een kloof, maar het vizier was natuurlijk stuk .Totaal uitgeput bereikte ik eindelijk de plaats waar ik Chota Bagh had opgemerkt.

★

DJOE Nor en ik zochten een half uur de omgeving af en vonden ten slotte een minuscule bloedvlek op een steen. Chota Bagh was dus wel degelijk gewond en geen enkel jager laat een gewond dier lopen. Hij achtervolgt het tot hij het met een raak schot neervelt. Ik wilde dus Chota Bagh hebben, alhoewel mijn gids een heleboel redenen opsomde om me van dit plan te doen afzien. Ik vond zijn betoog eerder zwak en om er het fijne van te weten stelde ik hem een reeks vragen.

— De mensen, die om de berg wonen, zo vertelde hij me eindelijk, zeggen dat men Chota Bagh niet meer kan treffen, wanneer men hem niet met het éérste schot velt. Chota Bagh is geen dier, Sahib.

— Wat is zo'n Chota Bagh dan wel ?

— Het is een mens... Chota Bagh is de reïncarnatie van de mensen, welke de dood vonden in de berg. Zij kennen al de geheimen van de berg zó goed, dat men hen niet raken kan. Zo zeggen de mensen die om de berg wonen, Sahib.

— Ik heb lak aan de mensen die dat zeggen ! Ik heb een Chota Bagh gewond en wil hem hebben.

Ik had Chota Bagh bij de maaltijd verrast en veronderstelde dat hij, zodra hij zich veilig waande, opnieuw zou eten, in slaap zou vallen en dan... Pas de volgende dag vond ik weer een spoor van het dier : het afgepeuzeld geraamte van een kleine himalajaponey. Het spoor van Chota Bagh liep recht naar omoog naar de bergkruin toe. Ik kan je niet zeggen hoe lang we klommen, ik had geen notie meer van de tijd. Ik staarde als gehypnotiseerd naar de sporen en klom... klom maar altijd voort. .

Djoe Nor stootte me aan. Op ongeveer vijf en zeventig yards, op een blok quartz die de omgeving domineerde, lag Chota Bagh onbeweeglijk. Sliep hij na een rijk maal ? Ik schouderde m'n wapen en schoot. Maar het dier was reeds met een lenige sprong weggevlucht. Zijn grijs lijf stak mooi af tegen de blanke sneeuw. Chota Bagh liep naar de rotskruin toe, die glansde in de zon. Ik schoot nog eens, doch zonder resultaat. We volgden hem in een evenwijdige lijn, doch veel lager en plotseling werden we verrast door een lawine... Pas later begreep ik dat Chota Bagh die had veroorzaakt door de sneeuwlaag boven ons als het ware met zijn diep spoor door te snijden. Ik voelde dat ik naar beneden gleed en klampte me instinktmatig aan een rotsblok vast. De sneeuw stapelde zich boven mij op... eindelijk werd alles stil en ik spartelde met armen en benen om weer vrij te geraken. Toen ik onder de sneeuwlaag uit kwam, stelde ik vast dat die niet zo dik was en dat Djoe Nor er, net als ik, zonder schrammetje afgekomen was. Chota Bagh was natuurlijk verdwenen. Van dit ogenblik af, dacht ik niet meer aan Chota Bagh als aan een dier dat gewond was en ik, volgens de jachtwet, moest doden. Ik speelde nu met hem een match, een zeer uitputtende match en ik was erg benieuwd te weten hoe ze zou aflopen.

★

GELOOF me, of geloof me niet, maar ik vertel je de waarheid : vijf dagen lang achtervolgde ik de grijze sneeuwluipaard. Meer tijd had ik niet. Nooit of nooit deed Chota Bagh enige moeite zijn spoor uit te wissen. We konden zijn spoor makkelijk volgen en zagen hier en daar de resten liggen van zijn maaltijd. Meer dan eens moesten Djoe Nor en ik ons met die resten tevreden stellen om niet van honger om te komen.

(ZIE VERVOLG BLZ. 30.)

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door J. GRATON

DE PARKIET ZIT IN DE KOOI

Dit verhaal begint in Frankrijk. Agent S-32 werd aangehouden te Parijs. Hij zal ondervraagd worden door de diensten van de D.S.T.

DE baas, men noemde hem ook « de ouwe », was klein, droog, had grijzend haar en een grote snor, geel van de afschuwelijke tabak die hij in zelfgerolde sigaretten rookte. Hij deed onwillekeurig denken aan een onderofficier met pensioen. Zodra men echter de scherpe blik ontmoette uit de ogen, die half verborgen waren door borstelige wenkbrauwen, zodra men hem met zijn kalme, droge stem hoorde bevelen geven in telegramstijl of men zag hoe hij wegwijs geraakte in de meest ingewikkelde problemen, wist men dat men met een superieur man te doen had.

AL de agenten van de D.S.T. (1), die onder zijn bevelen werkten, wisten dit. Ze gekscheerden soms met zijn manies van oude jongman, met de onmogelijke snit van zijn pakken en de kwaliteit van zijn tabak, maar allen hadden veel eerbied en genegenheid voor hem.

De baas zat thuis en kleefde enkele zeldzame postzegels in z'n album, toen de telefoon rinkelde en hem naar de werkelijkheid van het dagelijks leven terugriep. Met somber gelaat nam hij de hoorn op.

— We hebben de parkiet gekocht, waarop je zo gesteld was, zei een neutrale stem aan het andere einde van de draad.

De oude bromde goedkeurend.

— En zit de parkiet reeds in z'n kooi? vroeg hij na een poosje.

— Ja, sedert vijftien minuten.

— Uitstekend. Ik kom de aanwinst bewonderen.

Hij haakte aan. Tien minuten later was hij reeds in zijn kantoor, waar de twee agenten, die Lortiz hadden aangehouden, op hem wachtten. Hij groette hen vluchtig en hing zijn kletsnatte mantel aan de kapstok. Hij wou het dossier van agent S-32 vragen, maar iemand had dit reeds op zijn bureau neergelegd.

— Hebben jullie hem reeds afgetast?

— Neen, we wachten op je bevelen.

— En waar is die knaap?

Een agent wees naar de muur aan de achterkant van het kantoor. De baas liep er naar toe, bleef staan voor een jachttableau en drukte op een knop, die in de kader van het schilderij verborgen was. Plotseling viel er een schel wit licht op het tableau, zodat het zo doorschijnend werd als een stuk glas. Dank zij dit apparaat, kon de baas zonder zijn bureau te verlaten al diegenen bekijken, die in het aanpalend vertrek werden geleid en zonder dat de gevangenen er iets van merkten... Het vertrek naast het bureau van de baas was klein en bijna leeg. De muren waren lichtgroen geverfd. Op een lederen bank, vlak tegenover het schilderij, zat een man met gekruiste armen en half gesloten ogen : S-32. Naast hem rookte een agent van de D.S.T. onverstoorbaar z'n pijp.

Zodra de baas de gevangene ontwaarde, onderdrukte hij een kreet van verrassing. Ontsteld week hij een stap achteruit, sloot de ogen en wachtte ruim een minuut om er zich van te overtuigen dat hij niet droomde. Hij was zo diep ontroerd dat zijn gelaat er bijna onkennelijk door geworden was... Hij keerde terug naar zijn observatiepost.

— Ongelooflijk. Fantastisch, mompelde hij.

Dan keerde hij zich naar de agent, die verschrikt heel het toneel had gadegeslagen.

— Je vraagt je af of ik gek word, nietwaar? Er is reden toe, maar je begrijpt ze niet. Jij kent de andere niet!

En voor de derde maal bekeek de ouwe het beenderig gelaat van S-32 aandachtig. Neen, een beeld dat je tijdens een nachtmerrie hallucineert is niet zo scherp, niet zo fel.

De baas drukte weer op de knop en er was niets anders meer dan een doodgewoon, onschuldig jachttableau.

— Tast hem af.

De agent knikte en liep naar de deur. Op het ogenblik, dat hij ze achter zich wou dichttrekken, riep de baas :

— Let op het armbanduurwerk.

★

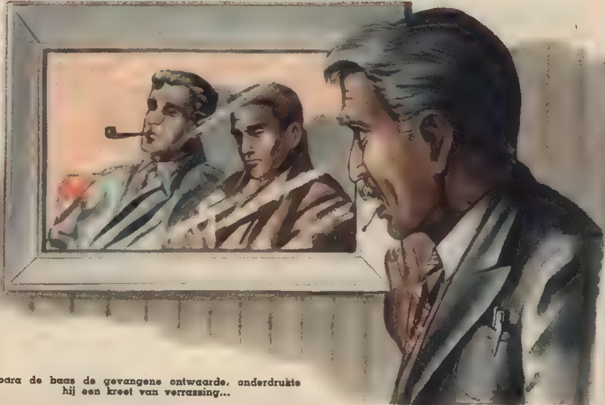
UITNODIGING VOOR HET BAL

ELF uur en vijf en veertig minuten. Serge Gauvin lag te bed. Hij las een politieroman en snoepte karamels met een ritme van twee per minuut. De karamels waren lekker en de roman tamelijk interessant. Het is waarschijnlijk daarom dat hij doof was voor het herhaalde belgerinkel aan zijn oor. Hij wachtte om af te haken tot hij aan het einde van z'n paragraaf was.

— Wel, ouwe jongen, was is er gaande? Slaap je?... Verteer je je karamels niet goed?

Serge Gauvin herkende de stem van de baas en de hand, waarmee hij een karamel wou grijpen, bleef in de lucht hangen. Hij opende de mond om te antwoorden, maar kreeg de tijd niet.

— Er is een bal bij de groot-

Zoara de baas de gevangene ontwaarde, onderdrukte hij een kreet van verrassing...

(1) Direction de la Sûreté du Territoire (Tegen-Spionage). Dit verhaal speelt zich af in Frankrijk.

hertog. Je bent hartelijk uitgenodigd. Maar... wacht niet te lang. En, nog iets, het is een gemaskerd bal. Trek je dominopak aan.

Serge Gauvin vertaalde : Ik heb je onmiddellijk nodig. Kom, maar zorg er voor dat niemand je hier ziet binnengaan.

Een klik. De baas had reeds ingehaakt. Gauvin liet de hoorn zakken. De tevreden uitdrukking, welke de lektuur van die roman op z'n gelaat had gelegd, verdween langzaam en maakte plaats voor de gespannen trekken van de jager aan wie de drijver zo juist de komst van groot wild heeft gemeld. Hij sprong uit z'n bed, rekte zijn lang lijf, kamde zijn blond haar energiek en kleedde zich vliegensvlug aan.

★

ORGANISATIE H

Hij stopte op een tiental meter van de ingang, doofde de lichten van zijn wagen en keek zorgvuldig om zich heen. Er stond iemand onder een afdak niet ver van de poort. Het was een kleine man met een baard en een grijze mantel. Misschien stond hij daar alleen maar om te schuilen voor de regen, misschien echter bespiedde hij de mensen die het grote gebouw van de D.S.T. binnen gingen. Serge Gauvin wou geen enkel risiko lopen en daarom fluisterde hij de politieagent, die op hem toekwam, iets in het oor. De agent knikte, lei de hand aan de klep van z'n kepi en liep naar de onbekende. Een ogenblik later sprong Serge Gauvin uit z'n wagen en, gebruik makend van het feit dat het onbekende, kleine mannetje onder het afdak naar de politieagent keek en dus niet op hem lette, liep hij de grote poort in...

VOLGENDE WEEK :

ORGANISATIE H

— Ziet u, kolonel, het was een zeer, zeer lange boodschap !...

WIE IS KLAXON ?

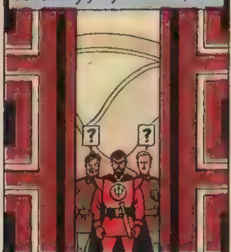
SSSTTT... Dat is een geheim, een geheim dat niets te maken heeft met Agent S-32 en toch ZEER BELANGRIJK IS.

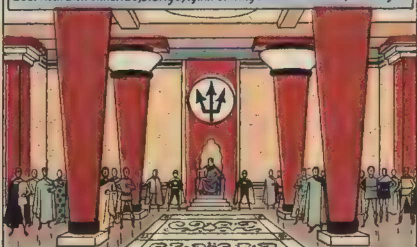
BINNEN TWEE WEKEN WORDT DE SLUIER OPGELICHT !

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

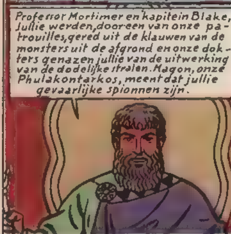
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

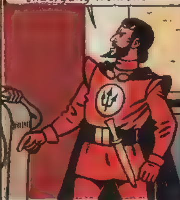
Olrik manœuvreerde zodanig dat Blake en Mortimer alleen in een grot opgesloten werden. Zij trachtten een uitgang te vinden, werden aangevallen door pterodactylen en gered door geheimzinnige onbekenden...

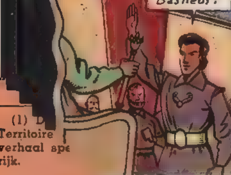

(1) D... Territoire... verhaal spe... rijk.

...b je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen?

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Maggy, Teddy en Tarass ontmoeten Ramah, de geheimzinnige passagier van de paketboot. Ramah is een Goeroe of Wijze...

DE LACH VAN CHOTA BAGH

(VERVOLG VAN BLZ. 25.)

De vijfde dag waren we uitgeput en stijf van de koude toen we het geraamte vonden van een argali, een zeer zeldzaam dier dat men alleen in Tibet aantreft. Zonder het te weten waren we in Tibet, en ik had geen vergunning om daar te jagen! Chota Bagh had me dus goed en wel verslagen. En toen gebeurde er iets zonderlings : plotseling zag ik, vlak bij ons, de soepele silhouet mooi afgetekend tegen de donkerblauwe hemel staan.

Na het schot weerklonk er een langgerekt, klaaglijk gehuil, dan niets meer. Als gek liepen we beiden in de richting van het neergevelde dier... toen we er dichtbij waren, bleven we als aan de grond genageld staan : HET WAS CHOTA BAGH NIET! Neen, het was Chota Bagh niet maar een luipaard met geelachtige pels; een soort dat veel voorkomt.

Het was reeds helemaal donker geworden toen Djoe Nor de stilte verbrak :

— De mensen die in de berg wonen hebben gelijk, Sahib...

Precies op dit ogenblik hoorde ik het zacht, dof en toch duidelijk lachen van Chota Bagh. Het kwam van links en rechts, van boven en van onder ons. Het kwam van alle kanten...

EEN « BIOSKOOPWIJK »

PLANNEN liggen klaar op het Heizeldomein, meer bepaald te Bever, een « bioscoopwijk » te bouwen, die niet alleen tot een centrum van ontspanning en attraktie zou uitgroeien tijdens de Wereldtentoonstelling 1958, maar tevens als start bedoeld is van een nationale filmproduktie.

Zo deze plannen aangenomen worden, zal ons land het eerste ter wereld zijn dat een soort Grévin-museum van de film tot stand zou brengen. Het is inderdaad de bedoeling in het grote gebouwenkomplex dat voor deze bioskoopwijk zou dienen, een aantal studio's plateau's, laboratoria en proefprojektiekamers in te richten en er, al wat bij het maken van een film om de hoek komt kijken, in onder te brengen.

Het publiek zou de geschiedenis van het ontstaan en de ontwikkeling van de filmindustrie kunnen nagaan in de verschillende zalen en zou tevens de verscheidene fazen van een film kunnen bijwonen. Voor bepaalde taferelen zou er gebruik gemaakt worden van ledepoppen, in de aard van degene die zich in het beroemde Grévin-museum bevinden.

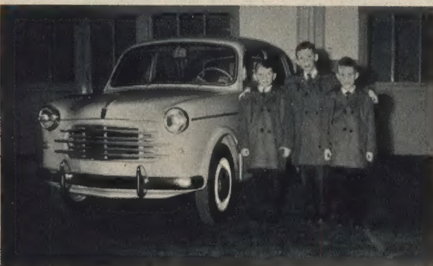
AMERIKAANSE GESCHENKEN

TER gelegenheid van Kerstmis 1955 hadden de Amerikanen enkele nieuwe, en tamelijk onverwachte geschenken op de markt gebracht. Ziehier een van deze originele nieuwigheden :

De ALARMBEL is een klein belletje dat je in de handpalm kunt houden, of in je zak steken, en dat je overal en op ieder ogenblik van de dag of de nacht kan beschermen, want in geval van gevaar moet je alleen maar op het knopje drukken, en dit zet een krachtige sirene in werking, die een hele tijd automatisch gaat loeien.

DE FIAT 1100 B
en de winnaars van onze Grote Prijsvraag

ZOALS wij het reeds meedeelden won Jean-Pierre van Vaerenberg, van Kortenberg, de eerste prijs van onze Grote Super-Kuifje's Prijsvraag. Je ziet hem hier samen met zijn twee jonge broers op het ogenblik dat hij zijn Fiat 1100 B krijgt.

Je kunt wel begrijpen dat hij tevreden lacht, men wint immers niet alle dagen een dergelijke eerste prijs : EEN SCHITTERENDE FIAT 1100 B ! Een hartelijk bravo voor Jean-Pierre, en voor Fiat !

DE POS

EEN NIEUWE BANK

JE hebt waarschijnlijk reeds gehoord van de ogenbanken, die het gezicht hebben teruggegeven aan talrijke blinden. Nu heeft men ook aderbanken opgericht, dank zij dewelke men het koud vuur kan bestrijden. Je weet misschien dat deze ziekte in het algemeen veroorzaakt wordt door een stilstand in de bloedsomloop. Thans zijn de chirurgen er in geslaagd nieuwe aderen aan te brengen, en dank zij deze kanalen de bloedomloop te herstellen rond de plaats waar de omloop gestremd was. Dit nieuwe wonder van de chirurgie is mogelijk dank zij de aderbanken die bloedsomloopkanalen kunnen bewaren.

Spaar KUIFJE's BONS, vraag aan je vrienden je te helpen.

NIEUWS IN

● De laatste escadrille « Mosquitos » (de beruchte bombardementsvliegtuigen van de R.A.F.) heeft een afscheidsvlucht ondernomen. De « Mosquito » mag inderdaad niet langer vliegen, daar het toestel helemaal voorbijgestreefd is. Het zijn de laatste overlevenden van de vliegtuigen die tijdens de jongste oorlog de R.A.F. zoveel zegepralen bezorgde.

● Men heeft in het zuidwesten van Zweden uraniumlagen ontdekt, die onder de rijkste van de wereld worden gerekend.

● Tijdens de vijf laatste jaren werden alleen in de Verenigde Staten meer dan

BIJ DE TSJAMBULI

IN Nieuw Guinea leeft een stam, de Tsjambuli, waar de vrouwen haar op hun tanden hebben. Zij trekken op visvangst en op jacht, terwijl hun echtgenoten thuis blijven en hun tijd doden met het versieren van hun woning met bloemen, en het spelen op een fluit. De dames geven blijk van een uitgesproken misprijzen ten overstaan van de mannen, die zij als gevoelerige wezens beschouwen.

DE DIKKE EN DE DUNNE

IN een Engelse trolleybus hadden twee, heren plaats genomen. De ene was een zeer zwaarlijvig man, die voor zich alleen twee plaatsen in beslag nam, en de andere een klein, schraal kereltje.

— Naar mijn mening zouden de ontvangers de prijs van twee plaatsen moeten vragen voor dikke reizigers.

— Ja, antwoord de dikke aan de dunne, dan zou geen enkele bus blijven staan om zo'n halve prijs als jij op te laden !

TILLON

HET KORT

...erhonderd vliegtuigen beschadigd, ingevolge botsingen met... vogels!

De atoomduikboot «Nau...lus» heeft totnogtoe reeds ...000 km afgelegd (dat is ...recies even veel als de ...mtrek van de aarde), zon...er ook maar één keer ...ieuwe brandstof te moeten ...emen.

Te Los Angeles in de ...erenigde Staten heeft men ...n speelgoedbiblioteek ge...icht. Het is een soort uit...endienst waar de kinde...n een stuk speelgoed per ...aand kunnen lenen. Het ...peelgoed wordt aan huis ...ebracht en opgehaald met ...n grote camion.

EEN GEVAARLIJK SPELLETJE

DE seismologen van heel de wereld (dit zijn de geleerden die de trillingen van de aarde bestuderen) zijn van plan om in het jaar 1957 een buitengewone proefneming te doen: zij zouden terzelfder tijd een atoombom willen tot ontploffing brengen in de Verenigde Staten, in Rusland, in Australië en in de Stille Oceaan, ten einde een kunstmatige aardbeving te veroorzaken, die hen moet in staat stellen «de ingewanden» van de aarde te bestuderen.

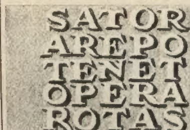
En aan de kinderen verbiedt men met vuur te spelen!...

WELDRA WEER EEN NIEUWE RUBRIEK IN ONS BLAD: DE GRAFOLOGIE

HET MAGISCH VIERKANT VAN DE EERSTE CHRISTENEN

JE weet misschien dat in de oertijden van het Christendom de gelovigen «geheime boodschappen» gebruikten om elkaar allerlei dingen mede te delen tijdens de kerkvervolgingen. Later hebben de geschiedkundigen zich veel moeite gegeven om deze geheime boodschappen te ontcijferen.

In 1954 ontdekte men te Aquineum, in Hongarije een magisch vierkant, dat in een dakpan werd gegrift. Naar de verklaringen van de geschiedkundige, Jerôme Carcopino, moet dit magisch vierkant toegeschreven worden aan sint Ireneus, die het zou uitgevonden hebben te Lyon, na de kerkvervolging van 177.

Carcopino heeft ons de vertaling bezorgd van dit vierkant hierboven afgebeeld.

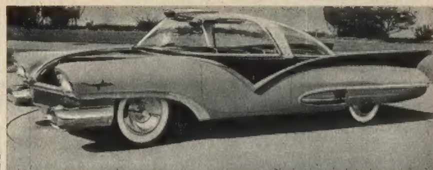
Zoals je ziet kan deze zin, die uit vier woorden bestaat, in alle richtingen gelezen worden, horizontaal en vertikaal. De vertaling ervan heeft voor een niet ingewijde geen zin, want zij luidt: «DE ZAAIER VERZORGT DE WIELEN VAN ZIJN KAR.» Maar de geheime betekenis van deze woorden klinkt helemaal anders: DE ZAAIER = de man die het goede zaad zaait, DE KAR = het kruis, DE VERZORGING VAN DE WIELEN betekent dat men door zijn offer het Lot kan beinvloeden.

HET SPOOR VAN DE DYNOSAURUS

DIT is een spoorafdruk, die genomen werd op de enige plaats ter wereld waar echte sporen gevonden werden van dit voorhistorisch dier. Deze afdruk kan gebruikt worden om scholen te versieren of halls. Men kan er ook papieren of boeken mee samenhouden...

ZIEHIER EEN NIEUWE FORD

DIT Ford-prototype kreeg de naam «Mystère». Het werd onlangs gepresenteerd aan het publiek. Het is een mooie aerodynamische wagen, die kan uitgerust worden met een gewone motor of met een gasturbinemotor. In deze wagen bevindt zich een grote nieuwigheid; dank zij een speciaal systeem dat tamelijk eenvoudig blijkt, kan de chauffeur het stuur links of rechts plaatsen, naar gelang zijn zin.

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK:

TIJD VOOR ALLES, EN ALLES OP ZIJN TIJD

30 PUNTEN: Je antwoorden zijn erg knap. Ik hoop dat ze met de werkelijkheid overeenstemmen. In dit geval mijn hartelijke felicitaties!

VAN 24 TOT 29 PUNTEN: Je werkt met overleg, maar je houdt een beetje te veel van je bed ofwel heb je een broertje dood aan de rekenkunde en kan je de tijd, die je voor ieder ding nodig hebt niet goed berekenen.

VAN 18 TOT 23 PUNTEN: Kijk iets meer naar je uurwerk, jongen. Je weet toch wel dat haast en spoed zelden goed is?

VAN 12 TOT 17 PUNTEN: Je moet altijd rennen, nietwaar? Meen je niet dat het beter ware eens en voorgoed de tijd te berekenen, die je nodig hebt om je huiswerk te maken, enz...

VAN 6 TOT 11 PUNTEN: Als je de minuten neemt voor een eeuwigheid, of omgekeerd, ja dan kom je er nooit! Een kleine inspanning en het zal in het vervolg veel beter gaan!

VAN 0 TOT 5 PUNTEN: Ik hoop dat je met de jaren ook in wijsheid zal toenemen. Indien je zo voortgaat, zal je later belangrijke zaken missen.

DENK EVEN NA

Er is meer thee in de tas met koffie.

ALTIJD MOOIER EN BETER!

zo luidt de Kuifje's leuze.

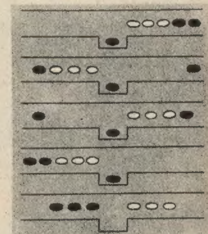
Binnen twee weken verschijnt onze eerste

" TEKENFILM "

Je zult er veel plezier aan beleven!

LANGS HET KANAAL

ONDERSTAANDE schets toont je hoe de twee konvooien manœuvreerden om elkaar te kruisen. De witte sloepen moesten om de beurt vooruit en achteruit, om de zwarte sloepen een na een te laten doorvaren.

Het weekblad «KUIFJE»: 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliodruk: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — Publiciteit: PUBLI-ART
KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

16-2-56

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

